

Bilag 5.**Folketingets udvalg**

angående

lovforslag om administrativ frihedsberøvelse.

København, den 13. marts 1954.

Udvalget udbeder sig ministerens besvarelse — om muligt i 20 eksemplarer — af nedenstående spørgsmål vedrørende forslag til lov om ændringer i lov nr. 118 af 13. april 1938 om sindssyge personers hospitalsophold:

1. Kan man i denne lov som i de andre foreslåede særlove om administrativ frihedsberøvelse undvære forelæggelse for højere myndighed (justitsministeriet) og lade sagen gå direkte til retten?
Ville det ikke være muligt at opnå, at lægerne ikke kom til at stå som den indlagtes modpart, hvis der i alle tilfælde blev beskikket sagfører for anstalten, jfr. professor Borums artikel i „Juristen“ 1954, pag. 77—78?
2. Bør man indføre en særlig regel om indbringelse af protest mod tvangsindlæggelse indenfor en kort frist, f. eks. 24 timer, således at retten herefter har ansvaret for, hvilket tidsrum der må hænges, inden lægens endelige udtalelse skal foreligge, og inden dom, resp. kendelse, afsiges, medens de almindelige regler i retsplejeloven gælder for de indlagte, der først fordrer sig udkrevet på et senere tidspunkt?
3. Er der modstrid mellem fristen i § 9 og retsplejelovens § 469?
4. Bør der indføres regler om underretning til de indlagte om deres ret til at indanke spørgsmål om løsladelse for retten, f. eks. ved at indføre bestemmelser herom i anstaltens reglementer?

P. u. v.

Viola Nørløv,
formand,

Til justitsministeren.